

område, som har til formål at beskytte stofmisbrugerne, men det er faktisk stofmisbrugerne, som bliver straffet. Det er en underlig sammenblanding, hvor det er sådan, at man kriminaliserer deres forbrug; det, at de er narkomaner, det, at de ikke kan lade være med at tage stoffer og skal skaffe penge til dem, det i sig selv kriminaliserer dem i en grad, så de fylder de danske fængsler op.

Derfor er det selvfølgelig også interessant at prøve nogle forsøg, der kan bevæge os i en lidt anden retning. Og derfor er det også udmærket, at man kommer med dette forslag, men der er nogle problemer, og der er i hvert fald et spørgsmål, som rejser sig, og som jeg godt kunne tænke mig at få et svar på fra justitsministerens side: Har man undersøgt, hvor mange af de kriminelle, som står for at få en straf, der rent faktisk er interesseret i at indgå i et sådant forsøg? Jeg har tal fra Holland, der tyder på, at det kun er ca. 5 pct. af dem, der står for at få en straf på dette område, der er interesseret i at få en tilsvarende behandlingsdom, som dette forslag går ud på.

Det betyder i hvert fald, at det kan give nogle problemer i forhold til at finde tilstrækkeligt med folk, der frivilligt vil gå ind i dette forsøg. Samtidig drejer det sig kun om 37 personer, så det kan godt være, at det kan lade sig gøre, hvis man anstrænger sig. Men det kunne i hvert fald give nogle problemer, hvis man forestiller sig ordningen mere generelt.

Det er udmærket, at man udvælger forskellige amter, og at man laver forskellige forsøg, sådan at man har nogle muligheder for sammenligning, og at man også forsøger at lave en rimelig evalueringsmetode, sådan at man kan finde ud af, hvad der virker. Det er jo et af de store problemer på hele stofmisbrugsområdet, at der ikke ligger nogle reelle bud på, hvad der virker. Dette er stort set afhængigt af, hvem der beskriver det. Det virker temmelig – for at bruge et ord, som nogle måske synes er grimt, andre pænt – religiøst, når det er sådan, at folk siger, at den ene eller den anden metode virker. Man kan faktisk hverken med Minnesota-modellen, de italienske principper eller døgnbehandling sige, at der er noget af det, der virker bedre end noget andet. Derfor er det også udmærket, at man prøver at få nogle forsøg på banen, som kan redegøre for det.

Jeg kunne godt tænke mig, at man ud over disse to forsøg lavede to forsøg mere, som gik i en lidt anden retning. Man kunne udtage to

amter mere – jeg kunne f.eks. nævne Århus og Roskilde som en mulighed – hvor man det ene sted tog kriminelle eller folk, der stod for at skulle have en dom, og det andet sted tog nogle, der ikke var kriminelle, altså nogle, der bare var i miljøet, og som modtog metadon eller lignende. Formålet med de to forsøg skulle være at prøve at gå en anden vej.

Jeg kunne forestille mig en meget præcis visitering af dem, jeg vil kalde gamle stofmisbrugere – på 30 år eller mere – som har et langvarigt forbrug, og som har boet i de pågældende amter i to eller tre år. I en forsøgsperiode kunne man udlevere heroin til dem i stedet for metadon – i stedet for deres kriminelle løbebane – samtidig med at man også har mulighed for at snakke med dem og give dem nogle andre tilbud. Det skal selvfølgelig være sådan, at de til enhver tid, hvis de ønsker det, skal kunne gå ud af deres herointilbud og få et døgntilbud i stedet for, et sted, som er stoffrit; det vil sige, at de hele tiden i den periode, hvor de får heroin, skal have mulighed for at gå fra, hvis de ønsker det.

Min påstand er, at det er meget svært at få den gruppe, som jeg nævner her, ud af deres misbrug, og derfor har man for øjeblikket ikke noget tilbud til dem andet end en fortsat kriminalisering; man sætter dem ind i fængslerne. Jeg kunne godt tænke mig, at man prøvede at overveje nogle andre muligheder, flere typer af forsøg, så vi har noget at sammenligne med. Det er jo ikke sådan, at ved at vi nu fra samfundets side går ind og tilbyder dem, at de kan få deres heroin eller andre stoffer, derved tilbyder dem nogle stoffer, som de ikke i øvrigt ville få. Det betyder blot, at de ikke er nødt til at prostituere sig selv, kriminalisere sig selv og skaffe sig alle mulige sygdomme for at få fat i disse stoffer.

Jeg er udmærket klar over, at jeg træder på nogle, jeg ved ikke, om det er ligtorne, men jeg træder i hvert fald på nogle holdninger og moralbegreber, når jeg fremsætter dette forslag. Jeg synes, det kunne være interessant, når vi alligevel går i gang med nogle forsøg, med nogle forskellige overvejelser om, hvad der virker, at man også prøvede at tage den vurdering med ind; hvis man laver en meget stram visitering af en specifik gruppe, synes jeg, det var interessant at prøve.

Men afslutningsvis vil jeg sige, at vi som sagt støtter beslutningsforslagets idé. Vi vil prøve at stille ændringsforslag til beslutningsforslaget, som skal kobles til et ændringsforslag til L 112 fra sundhedsministeren, for de to ting hænger lidt sammen. Det kunne måske være interessant,